

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

ORGAN

FOR

KVINDESAGEN I DANMARK.

Nr. 15.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.
Abonnement 60 Øre pr. Kv. foruden
Postpenge. Annoncer pr. Petitlinie eller
dens Plads 10 Øre.

København, den 1. August 1890.

III. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

George Sand og Gustave Flaubert. •

Af

H. S.

I.

o ganske modsatte Forfatterpersonligheder.

George Sand er i sin Kunst bred og lyrisk, frugtbar som en tropisk Sommer. Til Overflod taler hun med i sine Bøger for at gøre selv de tungnemme begribeligt, hvor Retten eller Uretten maa være: hos hendes Helte, drømte og lidt uvirkelige som de fleste Forfatterinders, eller hos hendes Heltinder, hjærtevarme og lidenskabelige under det stolte, rolige Ydre, levende med den samme Livets og Poesiens Ret, hvormed hun selv — Kvinden over Kvinder — led, kæmpede og vil leve endnu gennem lange Tider.

Gustave Flaubert, 17 Aar yngre end George Sand, ser paa hendes unge Frihedsdrømme med en ældre Mands skeptiske Blik. Mimosebly skjuler han sin personlige Mening dybt paa Bunden af sine Romaner, hvor den er usynlig for de uindviiede — Idioterne, som han kaldte dem — aabenbar kun for de faa Intelligente, dem, han skriver for. Med en middelalderlig Ciselørs Omhu og Kløgt anvender han gennemsnitlig et halvt Dusin Aar paa hvert enkelt Værk. Ene og ugift sidder han paa sit Landsted i Croisset ved Rouen, Nat og Dag hamrende, mejslende og smeltende om igen Ordenes Metal, indtil han faar

bøjet det i den eneste sande, ædle og uforgængelige Form, som han endnu, utryg og famlende, længe holder fast, før han vover at slippe den fra sig som et fuldendt Mesterværk.

Imens har George Sand aarlig sendt ham 2—3 flyvefærdige Unger, som hun uden mindste Bryderi har udruget paa sin Fædrenegaard, Nohant, hvor hun sysler Dagen lang som Moder og Bedstemoder, og i de stille Aftener fylder sine 12 Sider med Noveller. Træffende sammenligner Flaubert hende med en af de store, amerikanske Floder.

Disse to Forfattere, saa ulige i Kunst og Naturel, begge geniale og betydende, har, som det fremgaar af deres Brevvexling, staaet i et inderligt Venskabs-ja Kærlighedsforhold til hinanden. Et Forhold, ikke af sanselig Art og altsaa, ifølge gamle Tolstoy og andre Nutids-Profeter, ikke tynget af Mistro og Had, den skæbnesvangre Ballast, der bringer saa mangen Elskov mellem Mand og Kvinde til at kæntre.

Flauberts Breve til George Sand gaar gennem de sidste 10 Aar af hendes Liv. De udkom 1884 med en biografisk Indledning af Guy de Manpassant og er den sikreste Nøgle til den fine og tillukkede Mands Sjel. Brevvexlingen begynder i 66, altsaa da Flaubert var 45 og George Sand 62. Foraarsstormene har lagt sig hos dem begge, men der er Efterdønninger tilbage, som holder dem unge og lægger en forunderligt betagende Virkning i deres Ord. Genierne bliver aldrig gamle.

»Kære, gode og tilbedte Mester,« skiver Flaubert over Brevene til George Sand. Han underskriver sig hendes »gamle Trubadur«. Naar han nylig har set hende, længes han allermest efter hende. Han har